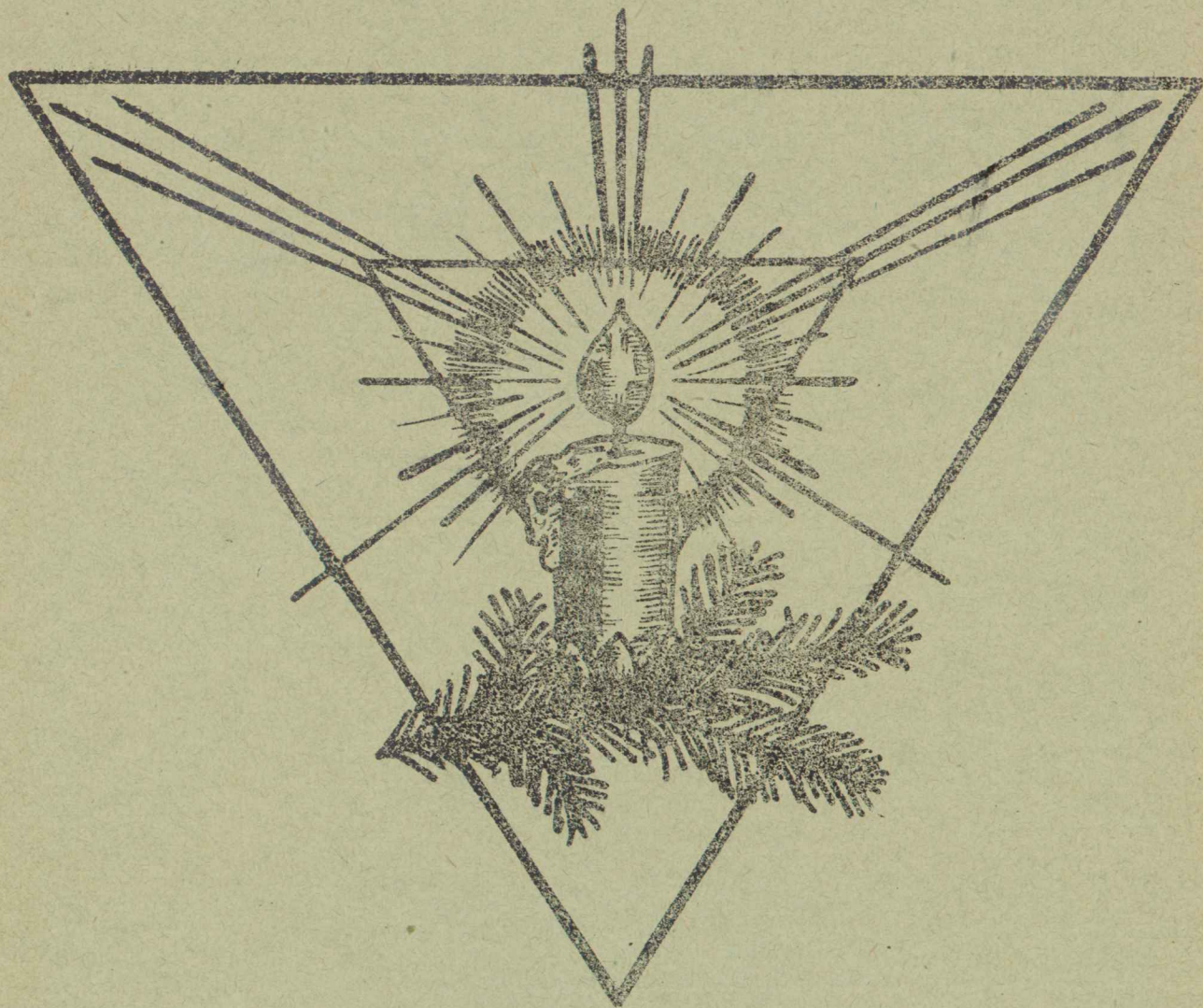

POSTLEHT

Nr. 7

Desember

1932

POISTELEHT

Peatoimetaja . . . . . Hugo Simann.
Poiste Spordi Liit . . . . . G. Sillam.
Skautlus . . . . . O. Saar.
Wastutaw toimetaja . . . . . Jüri Lossman.

Number 7.

Detsember 1932 a.

II aastakäik.

RÕÕM KÕIKIDELE.

"Waata, ma kuulutan Teile
suurt rõõmu, mis kõigile
rahwale peab saama!"

Lutka 2,10.

Moodne inimene muutub omas maailmawaates järjest individuaalsemaks. Igauks elab enda isiklikus, kitsamas mõtteilmas. Igalühel on oma arusaamine õnnest ja rahust, rõõmust ja walust. Igauks wõitleb oma rasket eluwõitlust ning kannab oma risti. Ehk küll tehnika ja kultuuri saawutused määratud suurtele hulkadele, siiski ei jätku neid ometi kõikidele. Kümneid miljoneid inimesi on, kellel ei ole isegi tööd ega leiba ... Kõik see lahutab inimesed klassidesse ja kihtidesse.

Kas ei ole siis tõesti imeline see kuulutus, millest inglid laulsid Bätlemma wäljal?! Suur rõõm, mis kõigile rahwale peab osaks saama!

Maailm januneb õnne ja rõõmu järele. Kõik inimese waimu ja keha jõud on selleks mobiliseeritud, et oleks maa peal rohkem rõõmu ja õnne. Aga siamaale ei ole ükski sarnast rõõmu leidnud, mis suudaks kõiki rõõmsaks teha. Noorte rõõm on koguni teistsugune kui wanadel, rikaste rõõm teine kui waeste. Ikka on ühed mures, kus teistel rõõm, ühed leinas, kus teistel õnn. Inimene ei suuda sarnast rõõmu luua, mis kõigil oleks ühine.

Seda rõõmu walmistas maailmale Jumal ja sellepärast jätkub temast kõigele rahwale, kogu maailmale. Ja selle rõõmu põhjus on taewasõjawäe hulka hõiskamisega kuulutatud: "Teile on täna Taweti linnas õnnistegija sündinud, kes on Issand Kristus!"

Jeesus tõi rõõmu, millest jätkub kõikidele. Mitte selles ta ei seisa, et loome Jõulu meeleolu särama, valgustatud jõulupuu all, ehk näitame paaril päeval teineteisele üles suuremat armastust ja teeme mõnesugust rõõmu. See kussab kõik jõulude mõõdukes ja siis tundub elu realiteet veel süngemaks. Wõta ühise, suure rõõmu siisu seisab selles, et Jeesus meid ühisest suurest hädast on päästnud - patust, surmast ja kuradi wäest. Tema on kõige maailma õnnistegija.

Need kolm tumedat jõudu waldawad kõiki inimesi ühtlaselt. Kes neid jõude tunneb, see suudab öieti ka mõista ja maitsta seda rõõmu mis Jeesus toonud. Kes tunnud on, mis tähendab ihu ja hinge hukatus see tunneb ka, mis tähendab päästmise ja lunastamise rõõm. See lunastuse rõõm on nagu päike ja õhk. Päike paistab ühesuguse soojusega headele ja kurjadele, õhku võib igaks hingata. Jõulurõõm ei tee wahet kolleegi wahel, temast ei tule puudu ühelegi.

Nautigem seda rõõmu igapäew, lewitagem seda noorte ja wanade keskel, sellest ei tule ialgi puudu, sest see on meie kõikide ühine lõpmatu suur rõõm!

A. Sternfeldt,
Tallinna Jaani koguduse
õpetaja.

TRITSID.

=====
/Jõulujutt - Rich. Uudsoomaa/

Tuliued uisud lebasid laual, mida kattis walge lina, mis waid pühade ajal noaga tikitud lauaplaati kaunistas, ja puistasis rohekale seinapaberile, mis juba tükati rebenenud ja luitunud, läbi neljaruudulise akna tuppa woolawa päikesehelgist heledaid walguslõimi.

Kolmeteistkümnendaastane poiss istus laua kõrwal toolil, mis aastate eest punase plüüsiga polsterdatud, ent kust nüüd waid wahtisid waatajaille kirjude lappide wahelt pikad mererohu tuustid wastu, ja waatas üksisilmi uusi uiske.

Ta waatas--- ja waatas. Ta terane ja lapsik pilk oli kiindunud ainult läiklewale niklile, millest seinale tuli nagu mingi hele ämblikwõrk.

Spames wõi kuski selle ümber keerles mingi seletamatult magus tunne, mida oleks, kes teab kui kaua, tahtnud tunda.

Ealeski polnud isa tale midagi kinkinud, nagu ta mäletas ja ealeski polnud tal mõttessegi tulnud isalt midagi paluda. Ja nüüd, nüüd korruga oli temale, ... temale, keda ta alati purjuspäi rihmapandlaga iga wäiksemagi süüteo eest nipeldas, kinkinud tuliued uisud. Päris nikeldatud, nagu ülehoowi elawal sõbral, -niisugused, mida ta juba mitu aastat oli igatsenud ja niisama terawad.

Mõistatuslik ja imelik oli tale see, et miks isa oli nüüd tale need ilusad ja uued uisud kinkinud. Mõistus ei wõtnud seda kuidagi kinni.

Poiss katsus kord uiske saapatalla alla panna, ent tõstis kohe õrnalt lauale tagasi, kartes nagu ära määrada sädelewat läiget.

Ja jälle weeres ta waade liuraual ning ta pilgud ei otsinudki muud, kui aina läiklewat uisku.

Emagi, kes poissi juba tähele pani, tähendas tõrelewalt:

"Näend ullu, muudkui wahib lausa aineti neid tritspoognaid. Justkui aige!... Oleks teand, egas põleks kinkind. - No, missa wahid neist, narakas. Egas sa targemas lähe. Wõta parem raamat kätte ja loe. No, missa passid weel, akka aga kähku peale!"

Poiss seisis kui tumm.

"Näond ullu, muudkui wahib lausa ainoti neid tritspoognaid. Justkui aige!... Oless teand, egas põless kinkind. - No, missa wahid neist, narakas. Egas sa targemas lähe. Wõta parem raamat kätte ja loo. No, missa passid weel, akka aga kähku peale!"

Poiss seisis kui tumm.

Wastumeelselt wõttis ta kapist, mis seina karest kükitas, raamatu ja hakkas seda sorima. Pööras kord ühte, kord teist lehte, luges mõne lause poolwaljult ja piilus siis altkulmu jälle uiske.

Kui ema kõrwalkorteril laks ja poiss üks tupp jäi, siis wiimane pani raamatu kinni, pistis selle kappi tagasi, kahmas laualt uisud kaenlasse ja hiilis toast wälja.

Jooksis teine lausa paljaspäi üle hoowi, sest polnud ju aega enam mütsi pähe tõmmata, nii et lumi krigises ja rudises jalge all.

Sinna, ülehoowi majja, ta jooksis, oma sõbra juure, uued uisud kaenlas.

Koputamatult tormas ta tupp. Sõber seisis kesk tuba, suur pussnuga peos ja woolis. Pörand oli laaste täis.

Kui nüüd woolija nägi sissetormajat, lõi ta kähku pussi pörandasse ja jättis kepiwoolimise pooleli.

"Kuule, Einu, mis sul kaenlas? Uisud eks? Näita!"

"Uued tritsud! Taat kinkis eile õhtul. Puhha uued päris. Ta ise ütles, et poest oli ostnud. Waata aga ilusti, et maha ei pilla, sest muidu wõib nikkel pealt ära tulla. Ole ettewaatlik!" - wastas Einu ja ulatas uisud sõbrale pikku, kes neid asjatundliku pilguga hindas.

"Wahwad tritsud. Need on ju päris terasest ja täkiliste otsadega. Roetsi omad! Wahim tempel on ka sisse pressitud ... Terawad, nii et lõika näpud maha!" - kiitis sõbe ja laskis näpuga üle uisu.

"Terawad!... Plekid sain ka," - tähendas Einu paberisse mähitud plekke nähdades.

"Tõesti ehtsed uisud," - kiitis sõber edasi. "Egas sa ei tea, palju makseti nende eest."

"Ei, ei teidud!"

"Tead, Einu, lähme homme hommikul mercle. Pagana wahwa jää! Libe ja süle nagu laud. Ja homme on sul aega. Igal inimesel on teisel pühad aega!"

"On küll!"

"No waata siis, hommikul ole wärawas. Aga mulle anna oma uusi kah proovida, sest minu omadega sa ju õppisidki sõitma. Eks?!"

"Hea küll, seda näeb weel!" - wastas Einu.

Talvisidagi lisada juure, kuid sõnad jäid kurku kinni, sest kuulis hoolist hüüdu:

"Einu!"

Sis jäälle.

"Einu!.. Einu!"

Poiss kahmas hirmunult uisud ja jooksis äest pörandi jättes wälja.

Warsti sasisid ema näpud ta pügamata pead nagu kraamid tokerdanud willa. Sellele seltsis weel wihane pörkimine.

"Wõi jälle, sa nadikael oma tritspoognatega. Muudkui süles ja kaenlas, kaenlas ja süles. Silmapilk kasi kõne tupp õppima."

"Jah!" - piiksus Einu alandlikult ja püüdis juuksesalku ema näppude wahelt wabastada.

"Mis sa sinna jooksid? Ja jätad toaukse lahti ja jooksed pu
numa. - Lasen sulle tubli nahatäie wanameest mõõta!"
Einu rabeles ema käest lahti ja pühkis tuppa kui tuul.

Õhtul tuigerdas isa purujoobnult koju, sest oli ju pühade
aeg. Sõpru oli palju ja igalpool pühade sööki-jooki laudad täis. Ning
sellepärast polnud siis ime et ta enda täis võttis.

Nüüd oli ta aga lausa selili põrandal ja norskas.

Einu jäi selletõttu keretäiest ilma. Isa ei saanud endast
jagu, weelwõhem siis temast.

Paksud ja walged aurupilwed purskusid kihutawate hobuste ni-
nust, kes tilisewate saanide ees perudalt raiusid jäätanud agulitka-
nawaid. Määratud hanged, mida tuul mõne päewa eest tuisanud ja mis
madalate majade katuseräästaisse tõusid, olid habrast lumetolmu
täis.

Ilm oli talwelikult ilus: taewas sinetas ja päikesekuld pani
sätendama ning hiilgama katuseid katwa lume nagu klaasipuru.

Poisid - Einu, ta sõber ja weel kaks kooliwenda, kõikidel
uisud kaenlas, ruttasid merele.

Kiiresti löödi uisud saabastele alla ja sõit läks lahti.

Siuhti ja siuhti löikasad terawad uisukäred jähe pikki niit-
jooni. Peenike ja külm jäätolm tõusis uiskude kannul.

Rannast paar kilomeetrit eemal peatuti ja peeti nõu. Einu sõ-
ber, sõidumõtte algataja alustas kõnelust.

"Poisid, sõidame õige Silguniisa saarele wälja. Egas ta kaugel
pole. Paistab üsna ligi. Kui ikka sõitma hakkame, oleme varsti seal."

Kõik nõustusid, aga Einu põikles ettepanekule wastu.

"Ma ei taha tulla. Ema ütles, et see olla linnast mõni kaks-
kümmed wersta eemal ja teel olla jää sees suured praod, nii, et
kui sisse oled kukkunud, siis enam wälja ei pääse. - Ema ei teagi,
et ma uisutama tulin. Hakkab juba teine kohe wirisema kui kauaks
jään ja kaebab isale. See nalja ei mõista, waid kukub klohmima."

"Ah, mis sa eidest ja taadist kardad," - hurjutasid teised.

"Ära ole jännipunn. Ole mees ja tee jänn järele!" - wiskas
Einu sõber teiste hurjutustele lisaks. "Ära põнна! Tule!"

"Einu läkski!"

Neli paari usujooni jooksid nüüd üksteise kõrwal ja kella
pool kolmeks puurisid kaheksa uisuitsa Silguniisa lumist randa.

Poisid läksid maale, kus peagu kaldalt kõrge kuusemets üles
wiskus ja istusid piklikule raudkiwile, mis oli lumest paljas, et
süüa ära õhukest wiilukat leiba neljakesi, mida Einu oli pistnud
kodus salaja omale põue.

Saar oli tühi ja kõrge lumi, mis ulatus põlwini, kohati
isegi nabani, piiras sakilist rannajoont.

Poisid puhkasid weidi ja jaotasid leiwawiiluka neljaks, mil-
lest jatkus hetkeliselt nalja pehetamiseks.

Warbaotsad löid külmetama.

Päike paistis küll weel, ent oli siiski seda-wõrd madalas,
et ei suutnud soojustada poisse.

Weerand tundi summiti lumes, ent siis lahkuti, sest päikese suur kollane ketas wajus juba jähe. Ilm löi õhtusse.

Tõusti wäsinult ja sirutati walusaid liikmeid.

Kojusõit läks lojult. Endisest kihutamisest polnud jälgegi. Ajas küll tühi kõht koju poole, aga wäsinud jalg eitahand kuigi suurt kaart teha. Hoog oli nigel.

Wiis wersta oldi saarest eemal, kui Einu peatas selt silisi, sest uisuplekk oli tulnud alt ära.

"Ära wiida aega!" pahandasid teised. "Seo nõõriga kinni ja tule järgi. Ilm lähneb pimedaks, pole aega oodata.

"Oodake nüüd ometi natuke", - palus Einu.

Sõbrad ei hoolinud, waid kihutasid üha edasi.

Paar kolm korda hüüdis weelgi, ent asjata! Wõttis siis uisu mis saapa alt ära oli tulnud pikku, wedas lume nikliilt näpuga maha, istus jääle ja katsus siis saapatalla alla kinni panna uuesti. Katse nurjus, sest uisuwõtme oli jätnud sõbra tasku.

Hirmunult kargas ta püsti, imelik kartusetunne jooksis läbi keha ja sundis teda uuesti hüüdma kihutajaile järgi, kes pimeduses nägematud olid.

Ta karjus waljult, mitu korda, ent keegi ei wastanud.

Meeletu hirm waldas teda! Kõiki jõudu kokkuwõttes pani ta sõpradele järgi. Ühes jalas uisk, teises ainult saabas, jooksis ta sihitult pimedusse.

Järsku löi tal piste rindu! Ta kahmas kättega kohta, kus arwas walu tundwat ja langes siis istuli jääle.

Kopsu tungis külma õhku. Keha lödises. Hirmutaw pimedus pais-
tis tuledega mere suunas.

Einu sules oiates silmad. Rindus torkis piste. Aegamisi aga hajus walu, kadus ka külm. Mõtted läksid wäga uduseks. Silme ette tõusid pildid, kuidas kodused isuga söwad pühade toitu ja tema siin kannatab.

"Ah, warsti," - mõtles ta, "olen minagi kodus. Kui ma aga natuke puhkan."

Suletud silmi, pead rinnale lastes, hakkas äkki tundma uimas-
tawat soojust, mis püüdis uinutada.

Pea langes tal lödwalt rinnale ja tasane nohin tõusis maga-
wa poisi rinnust.

Oligi uinunud.

Kui järgmisel hommikul esimesed päikesekiired jooksid üle lageda jääwälja kuldama linna ja ranna weeri, löid istuwa poisi, kes külmast kange kui luu, peos ja saapa all särama uute uiskude ääred...

KUI MA OLEKSIN JÄLLE POISS.

/ Dr. h. c. Herbert S. Gott. /
Eesti NMKÜ Liidu peasekretär.

Keegi küsitles mid ühel päeval: "Kuidas Sa tegutseksid ja mõtleksid, kui oleksid jälle poiss?"

Mulle meenus minu poisipõlv, kui elasin väikeses prowintsi-linnakeses Skibbeeronis, Lõuna-Iirimaal. Mulle meenus, et ma kunagi usinasti ehitasin paati, millega olin mõtelnud purjetada kaugele merele, kaugeisse sadamaisse. Linnakese elanikud nimetasid paati "puusärgiks" ja tõesti, ta oli midagi taolist. Ühel hääl päeval, kui meie olime kolmekesi paadiga jõel, läks ta põhja.

Siis ma armastasin pidada tuwisid, walgeid hiiri, kasse ja koeri. Minu isal oli kena poni May ja kõik minu lemmikud asusid tallile järgnewas ruumis. Oi, kuidas ma armastasin neid. Kaks kaks tüüdist olid akrobaadid, neile meeldis tiirelda õhus ringe. Nad kõik tundsid minu wilistamist ja hüüdu. Kord ma tõin poni May wälja, et minna ratsutama. Just hetkel, kui tahtsin tale selga ronida, ta ehmas millegist ja lõi minu pikali. Selle ajaga kui ma jälle toibusin oli ta juba kaugel. Wõttis hulk aega, enne kui ma ta jälle kinni püüdsin.

Minu lemmikmäng oli maahoki, mis oli tol ajal Iirimaal väga populaarne. Ma arendasin mängus end ja lõpuks moodustasin linna-meeskonna, kellega läksime teistesse linnadesse mängima. Neil wõistlusil nägin, kuidas teised poisid hakkasid tugewasti jooma, ning mul oli suur kiusatus teha sedasama.

Nüüd kui waatan tagasi selle elule ja küsitlen end: "Kui ma oleksin jälle poiss?" - millised oleks teod, mis oleks olnud paremad kui nad oleks tehtud teisiti?"

Esimene ja tähtsaim wäkrasi, mis mulle meenub, oli mõnikord koolist puudumine wanemate teadmata. Tol ajal ma mõtlesin selle olewat kangelas tegu. Teised poisid waatasid mind kui juhti. Mind pekseti mitu korda sellepärast, kuid asjata. Wana kooliõpetaja katsumulle õpetada Balti mere saarte nimesid. Ma leidsin need olewat raskeid. Kord ta ütles sarkastlikult: "Ja nad imestasid ja weel suuremaka l äks nende imestus, kuidas üks väike pea wõib sisaldada kõike, mida ta teab. Herbert, mu poiss, selline õpilane oled sina!" Kui ma wõiksin nüüd pöörduda tagasi ma kohtleksin teisiti ja ma ei kaotaks ühtegi minutit, et õppida temalt. Millist hinda mul on tulnud tasuda selle eest, et mul olid waled ideaalid poisipõlwes. Siis mulle ei meeldinud õppida prantsuse ja saksa keelt, kuna nüüd on lugu ümberpöördukt. Kui mul oleks olnud teistsugune ideaal, mul oleks olnud nüüd neis kahes keeles hääd teadmised? Millise huwiga ma olen asunud ilusa eesti keele õppimisele!

Mäletan, kuidas kord üks rändõpetaja tuli linna ja täakis nii haarawalt Jumala ja Kristuse üle, et otsustasin anda oma elu TEMALE. Järgmisel päeval kaasõppurid kogusid mu ümber ja naljatasid. Ma tundsin väga puhtalt ja pühalt kui kunagi warem ning otsustasin, et ma kunagi ei tee ega ütle midagi - ükskõik, kus kohas - mille pärast oma ema ees häbi tunneksin.

Hästi. Ma pidasin wastu selles kõiges mõningaid päewi, kuna poisid naljatasid ja püüdsid minda tagasi tõmmata minu "wana mina" juure, siis ma nakkasin nõrgenema oma kindluses ja lõppeks unustasin oma kenad otsused ja olin jällegi "wana mina".

Kui ma wõiksin pöördud a tagasi noisse päewisse, ma peaksin neid kõrgeid sihte nagu ripuks kogu mu elu neist ning wõitleksin

viimase võimaluseni ümbruse mõju vastu, sest ma tean nüüd, et tol ajal valmis mu iseloom ja ma ei laseks seda mõjutada ühestki halvast nähtest. Ma näen sedasama juhtuvat ka paljude poistega Eestis. tuhandeid neist on olnud keskkooles idealistid, unistanud suurest ja ideaalsest elust kogu rahva ja riigi kasuks, et ainult hiljem teha kõike muud, kui mitte seda. Mul selgub nüüd, mida ma tookord ei märganud, et Jumal räägib noortele, äratab neid suurtele mõtetele ja tegudele.

Kui iseloom kannatas palju selle all, et ma ei jäänud truuks neile kõrgetele eesmärkidele ning mulle maksis hiljem palju waewa, et tasandada nende põowade eksitust.

Kui oleksin jälle poiss, ma mängiksin jälle, aga ma mängiks kogu oma loomuliku aususega. Ma mängiks nalja pärast ja ka tõsiselt kuid kunagi ei tüsaks wahekohtunikku, ega saawataks ebaõiget edu wastaselt.

Kui oleksin jälle poiss, ma läheks kooli palju suurema waiustusega, kui ma nüüd lähen vaatama mõnd hääd kinofilm. Ma läheks hästi valmistatud koduse tööga ja suure huwiga töö vastu.

Kui ma oleks jälle poiss, siis läheksin kirikusse ja istuksin kusagil märkamatult, kuulan muusikat ja katsun arusaada, mis pastor jutlustab. Tõstan oma südame Taewa Isa poole ja palun temalt jõudu järgnewaks nädalaks.

Kui ma oleks jälle poiss, ma annaks oma südame ja elu täieliselt Jeesuselale Kristusele ja ilma ühegi erandita teeksin, mis Tema tahab.

Kui ma oleksin jälle poiss, ma oleksin parem oma wanemaile, ma näitaks neile, kuidas ma neid armastan. Nad mõlemad on aga kahjuks surnud, ma ei wõi teha seda, kuidas ma ka ei tahaks. Nad olid hääd ja andsid mulle, mida wõisid, kuid mina näitasin ainult lugupidamist nende armastusele.

Kui oleksin poiss, ma elaks mitte omaette oma kaaslaste keskel, ma katsuks mõjutada neid hääle, sest nüüd ma saan aru, et ei ole ühtegi teist, kel oleks suurem mõju sõpradele kui poisil omal.

Aga ma ei wõi olla jälle noor, vähemalt niikaua kui ma pole terwenenud. Hiljuti ma pidin loobuma, ega ei wõi awaldada oma armastust ühe wõi teise ala kohta praktiliselt. Kuid ma wõin olla noor waimus ja näha asju poisi silmadega ja armastada elu rohkem kui lunagi waremalt. Jah, mul wõib olla palju poisse, sõpru! Ma katsetasin selles mõttes, see on läbiwiidaw. Mõeldunud õhtul oli mu maja ümber jõuk poisse ja meil oli "wahwa olemine". Nad sugugi ei pannud tähele, et olin palju wanem. Mängisime ja naljatasime. Neile meeldis, kui jutustasin neile oma poisipõlwest. Ka mulle meeldis see, sest nii wõisin olla kord jälle poiss, meenutades wanu aegu. Siiski kui teie küsiks mind isiklikult. Ma ei soowiks muutuda jälle poisiks, sõna tõelises mõttes. Mul on palju huwitawaid asju teha siin. Poisid wajawad minu abi. Soowin aidata neid, et wältida mõningaid wigu, mis tegin ise poisina.

Õnne Olgem kõik poisid ja weetkem aega hästi ning palugem meie taewast Isa, kes armastab meid alati ja on walmis andma meile kõike hääd ja juhtima teele, mida tema soowitab meil käia.

"Tõesti, ma ütlem Teile, ükski Teist ei pääse taewariiki, kui Teie ei saa mitte ühe lapse sarnaseks."

LUUREKÄIGUL.

/Mälestusi nooruspäewilt ./
R. Kärner.

See oli aastat 12 tagasi kui ühel sügisõhtul, kui täiskuu selgesti paistis, otsustasin minna ühes kaaslastega luurekäigule.

Tuletasime meele igasuguseid Scherlok Holmesi ja teiste kuulsa salapolitseinikkude kaelamurdwaid juhtumisi, mida ka kohe naabrimajade katustel järel aimata katsusime.

Ronisin maja tulimüürile, selle ääres kaswawa suure haawa oksti mööda lähedalolewa kuuri katusele, kust hiilisin imetassa mööda ületõrwatud katuseharja edasi. Jälgisin hoolega ümbrust, igat asja hoolega silmas pidades.

Hoowipeal oli vaikne ... Ei olnud kedagi näha, kes mu "tähtsat" luurekäiku oleks seganud.

Kuuri ees oli väike kiwist pesuköök, mille aken walgustatud. Nähtawasti pesti pesu, sest köögi aken oli auru tõttu läbipaistmatu. Tulimüür ja kuuri wahel kuulas pesu.

Järsku tundsin, et mingisugune teraw asi põlwe torkas. Kohe taipasin milles asisseeisis.

Katus, kus hiilisin, oli laudadest tehtud, mille naelad pooleni wälja olid kerkinud ajajooksul. Olin säärase naela otsa sattunud, see tekitaski walu.

Äkki tuli pesuköögist wälja naine. Krabinat kuuldes waatas ta ümber ja küsis:

"Kes seal on?"

Tõmbusin kõwasti wastu tõrwast katuseharja.

Pimeduse tõttu näis naisele osa pesu kadunud olewat ja kohe sähwatas tal pääst mõte, et ma waras olen.

Oo! missuguse kisa ta tõstis.

"Pesuwargad! P-e-e-e-su-u-w-a-a-r-g-a-d! Ko-o-jamees! Koo-o-jam-e-e-e-s!!" - karjus ta häälega, mis täis nagu surma hirmu.

Kojamees polnud selles majas kuigi lahke mees ja kuuldes teda hüütawat, kaotasin tasakaalu.

Katsusin küll pageda kuid oli hilja.

Prantsatades kukkusin katuselt alla, aga hirm ei annud ümber waadata ja enne kui naine wõis aimata, olin walguna hoowiwarawast wäljas.

Jooksin hingeldades oma hoowi, kuhu kohe meie salakorterit pugedin.

Eest leidsin juba "abilised", kes eemalt seda nalja pealt nägid ja õigel ajal sääred oskasid teha ... Ja nüüd muud kui hakkasid norima", mida Scherlok Holmes luurekäigul nägi ja kuidas eluga pääsis. Kuid jutustamine polnud mul sugugi meeltemööda. Kukkumisest walutasid küljeluud, põlw werine ja püksid - mille kandmiseaeg sugugi läbi polnud - olid ka kõlbmatuks tehtud.

- 9 -

P.O. "HÄIRE - APARAT"

=====

Juba tema P.O.-sse ilmumine oli seotud paari leheküljelise ajalooga, mis omakorda alguse sai mingist, skautide poolt korraldatavast loterii-allegriist.

Aga ühel päeval oli ta P.O.-s ning ilutses dir. Rixi massiivsel kirjutuslaual. /Omawahel öeldud, oli Rix juba ammu sellist riis-
tapuud soovinud./

Wälimuselt kui ka konstruktsioonilt oli ta "uuema aja" päri. Kiirgas ning helkis omas nikkelkestas, kuna öösel tema numbrid sihverplaadil särasid, nagu waritsewa kassi silmad, rohekalt ja salapäraselt.

See oli ühel esmaspäeval. Mingi erakordne julgusehoog oli Pikit mõjutanud ning ta kutsus P.O. juhtide kogu mingiks arutluseks kokku.

Ja just siis kui Piki liigutawate sõnadega asus juhtide kogu liikmeid noomima ja patust pöörama - temal oli tugew seljatagune, kuna seks puhuks olid kõik sekretärid ühise lipu alla koondunud, häätsõnaga: "P.O. juhtidekogu! Pööra meelt!" hakkas äkki mingi südantlõhestaw helin kostma. See oli kui kellegi surmaeelne karjatus wõi kaitseliidu appi paluw häire sireeni hulumine.

Kõikide nägudel peegeldus tumm küsimus, segatult hirmu ja ülalausega.

Ainult ühest nurgast - seal kus mingi punase kattedega riistapuu seisab ja enesest lampi kujutama peab - muhelesid paar "tegelinskiit", nagu "Poistelehe" trükikoja juht ja tema wedelamad mõtteosalised. Neile see ootamata häire ei näinud just nii salapärasena.

Kui siis Piki peagu kurjalt käsutas jalamaid see "häire aparat" awastada ja waikimisele sundida, oli kõik walmis oma abi pakkuma.

Peagi awastati salapärase mehanism kusagil diiwani keerulises sisemuses, kust ta ka päewalgusele /õigem - elektriwalgusele/ toodi ning ei mäleta enam kelle poolt just Piki lauale heideti sellise shestiga, nagu tahaks öelda: "Siin ta on! Wõta ja mõista ta üle kohut!"

Ühel hommikul, õige wara, astus Piki oma kabinetti wäsinud ilmega, sest lähenedaw perekonna mured ei lasknud korralikult magada. Astus siis mees üle läwe tупpa ning istatas enese ohates toolile, kui äkki kusagil lähemas läheduses pörgu, ehk weel hullem - pole nimelt isiklikult weel jõudnud külastada seda populaarset paika - lärm algas.

Waene Piki jäi alul päris keeletuks ning siämi eest möödus temal kurblik minewik, nagu filmis. On ju see hirmu-silmapilgu tawaline nähe.

Kogudes julgust ning asudes lärmi-allikat otsima, leidis ta lõppeks tolle rändawa häireaparadi kapi otsas asuwa paari, kolme toobilise, peagu hõbedasest karika sisemusest.

Ei jõua ju neid lugematuid "häire" kordi ajalukku jäädwastada, aga üks on kindel, et palju neid oli küll.

Kui peeti mõned juhtidekogu koosolekud, siis just kõige põnewamal silmapilgul alustas "häireaparat" oma iseloomustawat tini-
semist.

Ehk kui Piki kabinetis mõnel mehel rääkimist oli, siis tuli warsti kõne algust "mehanismi" otsimisele asuda, mis tavaliselt kerge polnud, sest peaauglikult peitus see riistapuu ka mõne seinal rippuwa kaardi all wõi rippus ta nõelaga kinnitatud, laua all wõi siis pesitses ta mõnes suuremõõdulises, karikale sarnlewas riistapuu.

Aga ühes asjas on ta järjekindel ning kes asjast huwitatud, mingi kuulama. Igal õõsel, kell 12.00 "tirisõb" too "häreaparad meeleheitlikult tühjas P.O.-s...

KAKS NÄDALAT PORKUNIS.

/NMKÜ Balti Suwikoolist aug.1932 a.Porkunis/
H. Simann.

Oli juba nagu kujunenud traditsiooniks, et suwikooli peetakse Tartus. Kuid ka traditsioone wõib muuta. Ja mitte igakord asjale kahjuks. Kahtlemata oli õige samm, et waliti Porkuni suwikooli asukohaks Tartu asemel. Sellast waimu ja õhkkonda ei oleks kunagi Tartus saawutatud. Wõib olla teen liiga julgelt oletusi, kuna wiibisin esmakordselt suwikoolis.

Sedapuhku wõis suwikooli tõesti nimetada Balti suwikooliks, sest oli esindajaid kõigist Baltimail elawaist rahwuseist. Lätlased olid saatnud nagu harilikult wõrdlemisi arwuka delegatsiooni, terwelt suwikooli koosseisust. Leedus ei ole weel N.M.K.Ü.-d /ainuke riik Europas pääle S.S.S.R.-i/ N.M.K.Ü. Eesti on seadnud emale missiooniks asutada Leetu N.M.K.Ü. Loodetakse, et need kaks leedulast, kes wõtsid osa mõõdunud Balti suwikoolist, on esimesiks pionereks ja toowad tulewal aastal suwikooli suure hulga juhte Leedust, kes hakaksid rajama Leedu N.M.K.Ü.-d. Poolast otsukohe ei olnud kedagi, kuid selle tasusid Tallinna N.M.K.Ü. "Polonia" klubist olewad kolm poolakat, kes esindasid Poolat kui oma isamaad. Wõiks weel tähendada, et meie wõhemusrahwusist olid wenelased /Tallinnast/ õige tugewasti esindatud, mis näitab, et wene töö Tallinnas on tugewal jalgal.

Kui osawõtjate arwult hinnata ühingute resp. osakondade tööd ja huwi, siis pean küll häbiks tunnistama, et P.O. oli wõrdlemisi nõrgalt esindatud /olgugi, et see esindus oli tugewam kui mõnel mõõdunud aastal/ Balti suwikool wõõrib seda, et sinna igal suwel saadetakse P.O.-st wõhemalt 10 juhti, kui mitte rohkem.

Olgugi, et weidi kurwa mulje jättis, et P.O. nii wõheselt oli esindatud, siiski olgu lohutuseks see, et need wõhesed, kes P.O.-st osawõtsid mõõdunud Balti suwikoolist, aitawad kanda seda waimu edasi, nii et tulewal aastal oleks Balti suwikoolis tõeline ja wõõrikas P.O. esindus.

Usun, et P.O. juhtidele ilusamaks mälestuseks jäi õine juhtide kogu koosolek Porkuni järwel/?/ "Järwega" on niisugune lugu, et kindlasti ei tea: tas ta on nüüd järw wõi jõgi? Minu geograafilised teadmised on ka selles suhtes wõõrad. Mõned "asjatundjad" tahawad siiski wõita, et "järw" olla jõgi, wõi wõhemalt kunagi waremalt too olnud/. No,- ja õine järwekoosolek, sellel oli oma pikk eellugu ka. Kawatsesin seda 2 õõd, kuid mõlemad korrad ebaõnnestusid:

malt kunagi varemalt too olnud/ No,- ja õine järwekoosolek! Sellel oli oma pikk eellugu ka. Kawatsesin seda 2 ööd, kuid mõlemal korral ebaõnnestus: esimesel korral põhjustas seda "kohati wedel" Juha /Liiberg/, teine kord wiibisin ise ilmsüütalt "unede riigis". Kolmandal korral siiski õnnestus. Sõitsime suure paadiga wiiekesti /Piki inklusiiv/ järwele ja wahetasime sääl kuu walgel mõtteid.

Ilusad, kuuwalged ööd olid suwikooli ajal. Oli koondunud rühm tallinlasi, kes käisid igal õhtul endise lossi waremeis laulmas. Laulupaigaks oli väga idülline kohake, awara waatega, kaugele alla aasale ja metsale ja looklewale maanteele. Lauldi nii, et mets kõlas wastu. Ilusad olid õhtud.

Tunnid algasid hommikul kell 8 ja kestsid kella 12-ni. Wiimane hommikupoolne tund oli ujumine. Sellele järgnes lõuna. Siis lõuna waheaeg. Pääle lõunat weel 2 tundi. Lõppeks wõistlusi. Ja nii möödusid päewad. Selle lühikese kirjutisega ei saa kahjuks kuigi suurt ülewaadet suwikoolist anda.

Suuremaist sündmusist peaks tingimata nimetama pühapäewast waba-õhu jumalateenistust ja suwikooli lõpuõhtut, n.n. "kirewat-õhtut". Jumalateenistus, mida peeti ka jumalikus kohas, pargi n.n. Taani orus, tõmbas kokku kaunikese kogu ümbruskonna inimesi. Jutustasid suwikooli lektorid õp.Haamer, Saaremaalt ja õp. Detlaus, Riia Toomkirikust.

"Kirew-õhtu" on alati olnud suwikooli lõppakordiks. Sel õhtul näitawad kõik esindused, mida huwitawat nad suudawad pakkuda. Wene-lasi esines moodsate slaageritega /improviseeritud jazzmuusika/. Tartlased lawastasid "indiaanlaste lugu", kusjuures kahest poisist koostatud hobuse-improwisatsioon ei puudunud. Tallinn näitas "ime-kütti", kes tabas märki sihtides püssiga ükskõik kuhu. Lätlased esitasid "matusetseremonii" peensusteni läbimõeldud, kodanikust, kes suri raske maksukoormatuse all. Kordamiselo tuli eelmisel aastal "pöörasid" läbilõõnud läti poisi "balletinumber". Ka need, kes sel aastal waatlesid tema wõluwaid, naiselikke volüüme ja nautisid "kunstilikke tantsuliigutusi", ei suutnud naeru pidada. "Kirewale õhtule" oli palutud ka lähemaid ümbruskondlasi. Mõni noormees oli juba leidnud aega ka suhteid luua kohaliku "õrnemasooga". Nii et lõpuks oli tants.

Üldiselt oli elu ka muul ajal "kirew" - isegi rohkem - sensatsiooniline. Suurimaks sensatsiooniks oli murdwargus: ühel hommikul olid kadunud lugupeetud lektori K-ra Jungermann'i ülikond ja kogu suwikooli noad-kahwliid. Mõeldi, et tegemist mõne suwikooli õpilase "wombuga". Kuid asjad jäid kadunuks. Tamsalu kaupmees /nime ei mäleta/ jõllitas silmi, kui ühel hommikul suwikooli "majandusülem" Piki sisse astus ja ostis kogu nugade-kahwlite tagawara - 100 paari-

Rohkem tegemist oli kohalise kaupmehega, kel läbimüük suurenes kahe wõi rohkemgi kordseks. Igatahes piltpostkaartide tagawara uundas ta mitu korda. "Poepreili" teadis rääkida, et ka "Wellers'eid" oli ostetud rohkem. Parim äri aga oli wist aednikul, too ei jõudnud niipalju sõstraid korjata, kui poisid ostsid. Ja miks mitte, kui hind odaw - 10 senti liiter! "Mesimokkadel" oli põli: parim kärjemesi oli aedniku juures saadawal. Pole siis ime, kui mõne tähtsamaks igapäewasaks ülesandeks oli aedniku külastamine.

Suwikooli külastasid ka Tartu "habemega usulahu" esindajad. Endine Tallinna N.M.K.Ü. liige on nüüd prohwetiks hakanud ja kuulutab kõigile armuõpetust aga et sealjuures tingimata habe tarwilik on, sellest ei saa mina küll aru.

Nii läks kaks nädalat nagu lennates ega märganudki kui oli käes lahkumistund. Lõppeks veel lõbus looke.

Kõikide armas sõber oli Harry Haamer. Ta pidi üks päew warem ärasõitma. Kuna äraminek hommikul wära pidi sündima, otsustasime kõik weelkord jumalagajätkuks ülesse tõusta. Piki wõttis ülesse ajamise oma puule. No, oli sellega waewa: ajasime Lio't, kes oli õhtul elnud kindlamaid ülestõusjaid. Tõusse istukile ja wahib uniste silmadega meile otsa: "Mis haamer? Mis minul sellega tegemist?" Keeras teise külje ja jäi uuesti magama.

Seatsime siiski Harry nagu kord ja kohus. Tagasi tulles, enne kui uuesti magama heitsime, ajas Piki Lio weelkord üles hää soowitusega. "Maga ruttu, kaks tundi weel kõigest magada!"

Jah, eks ta ole: iga inimene peagu tarwitab poole oma eluajast magamiseks. Mina lähen ka nüüd magama, uni tükib silmi sellist igawat kirjutist tehes. Mõtlen, et ka lugejail neid ridu lugedes juba silmad kinni wajunud on. Hääd ööd!

SKAUTLUST MÕNE REAGA.

=====

Skautide suurpüha "Emapäew" õnnestus täieliselt. Laupäewal, 3.dets. korraldatud jumalateenistusel oli kiriku täis noori, nende wanemaid ja sõpru. Oli ilmunud ka hariduse- ja sotsiaal minister h-ra Kukke, wanad sõbrad J.Fünerson, R.Palm j.t. 4. detsembril korraldati "Emapäewa" pidustused, mil saal realkoolis oli tulwil rahwast.

"Uhisabi" märkide müügist wõeti osa 30 skaudiga.

"Uhisabi" asjade korjamiseks moodustati kaks rühma. Skaudid oma autotega jõudsid esimestena kohale.

"Emapäew" Kohilas. 11. dets. pühitsesid Tallinna Skautide Malewa Kohila rühma skaudid kohapeal oma suur-püha. Sel puhul sõitsid Tallinnast 24 juhti eesotsas malewa wanemaga Kohila, et noortele olla abiks. Awar saal oli täis - noori ja nende wanemaid. Kohila skautide esimene awalik esinemine õnnestus hästi.

Malewa juht lahkus. Skm. Rich. Treu teatas 5 skp. Malewa wanemale, et ta lähtub Malewa juhi kohalt. Seni Malewa wanem pole veel lahkumist kinnitanud. Mlw. juhi kohuseid täidab II abi n-skm. V. Birk.

N.M.K.Ü. rühmal ei tule juhi vahetus /§/. Eelmises numbris teatasime, et Skm. Rich. Treu asemel saab n-skm. V. Suigusaar. Nagu nüüd kuulda, n-skm. V. Suigusaar saab teenistuse väljaspool Tallinnat, mille tõttu uue rühmajuhhi küsimus jääb esialgu lahtiseks.

Skautjuhtide kursus algab 7. jaanuaril 1933 a. Kursus on kahe järguline, esimene neile, kes esmakordselt juhtide kursustel ja teine neile, kes on eelmisi kursusi lõpetanud. Kursuste juhiks on n.skm. V. Birk.

Skautide ja gaidide ühine jõulupuu korraldatakse eelmiste aastate eeskujul 6. jaanuaril, 1933 a.

Juudi skaut-rühm sai lipu. 3. dets. s.a. sai Tallinna Malewa juures olev juudi skautrühm oma te lipu.

Juhtide konverents korraldatakse tuleval aastal, ni pea kui ilmad weidi "wisakamaks" lähewad.

P.O. 10. aastapäewa pidustus.

Laupäewal, 26. nowembril, kell 7 õhtul korraldati Toomkirikus pidulik jumalateenistus. Jutlustas noorte sõber, õp. B. Ederberg, Rakweres. Kirikus oli rohkesti P.O. liikmeid ja ühingu tegelasi. Jumalateenistust kaunistasid kontsertpalad.

Pühapäewal, 27. now. hommikul oli kino "Capitol'i" ruumes suur päewakohane aktus - kino. Kõneles koolitegelane G. Ollik. Kirjalikult oli tulnud terve rida terwitusi N.M.K.Ü. Liidu abiesimehelt L. Sepp'alt, Päiste Töö Komitee liikmelt J. Hünerson'ilt, N.M.K.Ü. Liidu peasekretarilt, H. S. Gott'ilt j. t. Kohapääl ütlesid terwitusi pääle Tallinna N.M.K.Ü. esimehe, adw. Rud. Kuuskmaa, Tallinna Sk. Malewa juht skm. R. Treu, Rakwere Sk. Malewa juht skm. Priiman j. t.

Õhtul oli Lai tn. saalis perekondlik koosviibimine P.O. liikmeile, nende sõpradele ja wanemaile. Terve rida poiste poolt ettevalmistatud ettekandeid aitasid tõsta õhtu meeleolu.

Esmaspäewal, 28. now. oli juhtide kogus teelaud, kust osawõttis ühingu esimees adw. R. Kuuskmaa. Wahetati mõtteid P.O. tegewuse üle 10 aasta kestel.

Uldiselt wõib 10. juubeli pidustusi õnnestunuiks pidada. Sel puhul leidis ka P.O. wõimilist märkimist ajakirjanduses. Osawõtt kõigist pidustusist oleks wõinud weelgi suuremaks kujuneda kui oleks juubeli eeltöödega waremalt alatud.

NOORTE PÄEW KOPLIS.

Kolmandal detsembril oli Kopli N.M.K.Ü.-l järjekordne noorte päew. Juba ligi tund aega enne lagust hakkab woolama noori ja wanu Kopli kino ruumesse, waba läbipääs kõigile on wäikselt talle saali tagatiseks. Istekohtade eelistajad ja wäikesed poisid on esimesed; kusjuures wiimaste peahuwi köidab lawa ja orkestri ruum, seal saab isegi ehk mõnda pilli üle wõre katsuda.

Noorte päewa pidi awama Kopli wanemate kogu esindaja, kuid nende praütlemise tõttu togi seda Joh. Sandberg. Päewa kawa oli koostatud õige mitmekosiselt, juba alguses lõi teatawa piduliku meeleolu Kopli lastewanemate laulukoori lauludega orkestri saatel. Noorema generatsiooni ettekandeid esitas wiilulil 12 a. E. Ottim.

Mahepsal saab sõna Tallinna N.M.K.Ü. esimees, h-ra R. Kuuskmaa. Ta juhhib tähelpanu wäikeste poiste peale orkestri wõre - need on meie kaswaw noorsugu, nemad wajawad meie kaitset ja juhtimist. Kui kana pesa lõhet põlema ja ema katseb asjatult päästa wäikseid pojakesi, siis laskub ta lõppoks laialilaotatud tiibadega põlewale pesale ja põleb ühes poegadega. Sarnast ohwimeelt peaks jätkuma igal wanemal. Waatamata raskele kriisile on weel wõimalusi küllaldaselt, wajame ainult energilisi ettewalmistatud noori. Selleks saab weidike kaasaaidata Kopli N.M.K.Ü.

Jargnow üldlaul ei olnud sugugi kohane üldlauluks wast ehk koorile. Üldlaul peab olema lihtne ja tuntud, siis saawad kõik kaasa laulda.

Õige hoogsa ja waimustada kõne noorte poolt pidas J. Stuppel, wõites, et noortel jätkub weel tahet ja jõudu püüda kõrgemale. Mahe-
tewahel wajatakse ainult wanemate ja juhtide kaasabi.

Head muusikalist naudingut pakkusid orkestri, laulukoori ja tsello ettekanded. Film wiimasest olümpiaadist huwitas eriti sportlasi.

Üldiselt jäi kõigiti hea mulje, see päew näitas, et Koplis on tehtud tööd ja et seltskond lööb kaasa.

SUUSATEGEMINE EDENEK.

Wiimastel päewadel enedes suusawalmistamine eriti hoogsalt. Sel alal eriteadlane, h-ra Orul, lõi enda abiga kaasa ja suusad walmisid üksteise järele. Loodetawasti läheb P.O.-l korda, saada h-ra Orul'it jaanuaris järjekindlalt suusawalmistamisel abiks.

P.O. jõulupuu,

on neljapäewal enne pühi, Lai tn.l. Tuleb kakku mitu sada poissi, on ettekandeid, kingitusi ja jõuluwana.

Klubide wahelised käsipalli

wõistlused algawad jaanuari alguses. Wõistlused on kahes klassis. Lähemad kawad mustal tahwlil ja kontroll lauas.

